

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25C/92/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108217792
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1108217792.8

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa E.. O. G., bývajúceho v T., R. X, zastúpeného JUDr. Štefanom Detvaiom, advokátom, so sídlom Bratislave, Cukrová 14, proti odporcovi Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Námestie Ľ. Štúra, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie o návrhu navrhovateľa v časti zaplataenia náhrady funkčného platu v sume 6.196,52 eur spolu s úrokom z omeškania vyčísleným jednotlivo v kalendárnom mesiaci z funkčného platu navrhovateľa počnúc od 09.09.2013 do zaplataenia zastavuje.

Súd konanie o návrhu navrhovateľa v časti uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy vo výške 879,64 eur mesačne od 01.03.2014 do ukončenia pracovného pomeru s navrhovateľom, resp. do dňa umožnenia nástupu navrhovateľa do práce do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, zastavuje.

Súd konanie o návrhu navrhovateľa v časti zaplataenia náhrady funkčného platu v sume 1278,51 eur zastavuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady funkčného platu sumu 10.555,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 8,5% ročne zo sumy 479,81 eur od 09.06.2008 do zaplataenia,
- 8,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.07.2008 do zaplataenia,
- 8,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.08.2008 do zaplataenia,
- 8,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.09.2008 do zaplataenia,
- 8,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.10.2008 do zaplataenia,
- 7,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.11.2008 do zaplataenia,
- 6,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.12.2008 do zaplataenia,
- 10,5% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.01.2009 do zaplataenia,
- 10 % ročne zo sumy 879,64 eur od 09.02.2009 do zaplataenia,
- 10 % ročne zo sumy 879,64 eur od 09.03.2009 do zaplataenia,
- 9,25 % ročne zo sumy 879,64 eur od 09.04.2009 do zaplataenia,

-9,25% ročne zo sumy 879,64 eur od 09.05.2009 do zaplattenia,

-9 % ročne zo sumy 395,82 eur od 09.06.2009 do zaplattenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 29.05.2008 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru, č.s. 5893/2008-1.7, uzatvorená medzi ním a odporcom dňa 19.03.2008, ktorým sa ku dňu 31.03.2008 skončil jeho pracovný pomer je neplatná, 2/ odporca je povinný ho zamestnať na pôvodnom pracovnom mieste nasledujúci pracovný deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a 3/ je zároveň povinný zaplatiť mu i náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len "Zákonník práce") vo výške jeho priemerného zárobku od 16.05.2008 do dňa jeho nástupu do zamestnania spolu s 16% - ným úrokom z omeškania od 16.05.2008 do zaplattenia a zaplatiť mu i náhradu trov konania.

Dôvodil, že s odporcom uzatvoril dňa 09.05.2000 pracovnú zmluvu, na základe ktorej založil pracovný pomer na dobu neurčitú, na pozícii samostatný odborný referent v odbore majetkovoprávnom a počnúc od 15.08.2007 na odbore správy majetku, verejného obstarávania a prevádzky. Dňa 17.03.2008 bol oboznámený s listom č. 5893/2008-1.7, podľa ktorého Dodatkom č. 6 k rozhodnutiu ministra životného prostredia zo dňa 31.10.2006, č. 51/2006-1.6, o vydaní organizačného poriadku Ministerstva životného prostredia, sa s účinnosťou od 15.10.2008 činnosti, ktoré zabezpečoval, mali presunúť do sekcie legislatívy a starostlivosti o životné prostredie, odboru právnych služieb, a tie pracovné činnosti, ktoré vykonával, mali byť vykonávané na príslušnom štátnozamestnaneckom mieste na odbore právnych služieb v kumulácii s inými pracovnými činnosťami. Na základe týchto skutočností uzatvoril s odporcom dňa 19.03.2008 dohodu o skončení pracovného pomeru z dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. b) v spojení s ods. 2 písm. a) Zákonníka práce so skončením pracovného pomeru k dátumu 31.03.2008. Vzhľadom na to, že v mesiaci apríl 2008 odovzdával ním spracovanú agendu novoprijatej pracovníčke, bol toho názoru, že ho odporca uviedol do omylu a dohodu o skončení pracovného pomeru podpísal na základe neúplných, resp. nepravdivých informácií, a teda v rozpore s § 15 Zákonníka práce, ako aj s § 39 Občianskeho zákonníka a v rozpore s Európskym dohovorom pre ľudské práva.

Písomným podaním zo dňa 04.05.2009, založeným do súdneho spisu na pojednávaní súdu dňa 07.05.2009, navrhovateľ žiadal od odporcu zaplattenie 1/náhrady mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce za obdobie od 16.05.2008 do 31.12.2008 v sume 6.503 eur, 2/ náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku od 16.05.2008 v sume 810 eur, 3/ náhrady mzdy za obdobie od 01.09.2009 do dňa právoplatnosti rozsudku vo výške jeho priemernej mesačnej mzdy v sume 953 eur, 4/ náhrady mzdy za nevyčerpanú pomernú časť dovolenky za rok 2009, bez bližšieho vyčíslenia, 5/ náhrady škody za obdobie od 01.04.2008 do 15.05.2008 podľa § 192 ods. 1,2 Zákonníka práce vo výške 1.393 eur, ďalej žiadal 6/ uložiť odporcovi povinnosť vydať mu zápočet odpracovaných rokov pre potreby Sociálnej poisťovne od 16.05.2008 do dňa právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ netrval na tom, aby ho odporca naďalej zamestnával, v tejto časti zoberal návrh späť, pričom si uplatnil aj 7/ náhradu mzdy podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce za výpovednú dobu vo výške priemernej mzdy za obdobie dvoch mesiacov v sume 1.906 eur.

Okresný súd Bratislava I medzitýmnym rozsudkom zo dňa 07.05.2009, č.k. 25C 92/2008-49, určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom dňa 19.03.2008 je neplatná. Vychádzal zo zistenia, že písomným rozhodnutím odporcu zo dňa 07.03.2008, č. 27/2008 - 1, nedošlo k zmene úloh, technického vybavenia odporcu, nedošlo k zníženiu stavu zamestnancov s

cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo k inej organizačnej zmene, tak ako predpokladá § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Na jeho základe teda nebolo zrušené pracovné miesto navrhovateľa vo funkcii samostatný odborný referent v platovej triede 12, na odbore správy majetku, verejného obstarávania a prevádzky, keďže došlo len k presunu činností uvedených v č. 25 ods. 6 písm. l) až q) rozhodnutia z odboru správy majetku, verejného obstarávania a prevádzky do sekcie legislatívy a starostlivosti o životné prostredie. V sekcii legislatívy a starostlivosti o životné prostredie bol vytvorený nový "odbor právnych služieb", z odboru legislatívy boli vypustené činnosti uvedené v č. 26 ods. 3 písm. k, p, a q), a činnosti uvedené v č. 26 ods. 3 písm. x) sa presunuli do odboru právnych služieb. Odporca, ešte počas trvania pracovného pomeru s navrhovateľom, dňa 28.03.2008 vytvoril nové štátnozamestnanecké miesto, na ktoré prijal novú pracovníčku, absolventku právnickej fakulty, s pracovnou náplňou takmer identickou s pracovnou náplňou navrhovateľa, ktoré miesto obsadil bez vyhlásenia výberového konania. Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že odporca pri uzatváraní dohody o skončení pracovného pomeru uviedol navrhovateľa do omylu v tom, že sa jeho pracovné miesto ruší, čím sa stáva nadbytočný, avšak z rozhodnutia ministra životného prostredia o zmene organizačného poriadku odporcu priamo zrušenie pracovného miesta navrhovateľa nevyplývalo, keďže ním došlo len k presunu činností v rámci sekcií. Dohodu o skončení pracovného pomeru preto súd považoval za neplatný právny úkon podľa § 49a Občianskeho zákonníka.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave, potom ako jeho v poradí prvý rozsudok zo dňa 17.05.2011, sp. zn. 7Co 185/2009, ktorým odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh navrhovateľa zamietol, zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 1Cdo 123/2011, a vec mu vrátil so záväzným právnym názorom na ďalšie konanie, rozsudkom zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 8Co 296/2013, potvrdil správnosť medzitýmneho rozsudku okresného súdu. Dospel k záveru, že pri uzatváraní dohody o skončení pracovného pomeru bolo povinnosťou odporcu informovať navrhovateľa o existencii pracovného miesta (nového štátnozamestnaneckého miesta) a ponúknuť mu ho s tým, že následne by bolo na navrhovateľovi, či takúto prácu a miesto, ktoré malo len dočasný charakter a vyžadovalo úspešné absolvovanie výberového konania, prijme alebo nie. Rozdielnosť právnych vzťahov štátnych zamestnancov a zamestnancov vykonávajúcich práce vo verejnom záujme pritom odvolací súd považoval za bez právnej relevancie vo vzťahu k posudzovaniu vhodnosti ponúkanej práce.

Navrhovateľ si písomným podaním zo dňa 07.02.2014 uplatnil voči odporcovi z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru nárok na náhradu funkčného platu za obdobie od 01.04.2008 až do 28.02.2014 v celkovej sume 62.454,38 eur (č.l. 279) spolu s náhradou funkčného platu v sume 879,64 eur mesačne od 01.03.2014 do ukončenia pracovného pomeru, resp. do umožnenia nástupu do práce a úrokmi z omeškania vyčíslenými zo sumy 879,64 eur, a to jednotlivo v kalendárnom mesiaci, počnúc odo dňa 09.05.2008, ktorú zmenu návrhu súd pripustil uznesením vyhláseným v prítomnosti účastníkov konania na pojednávaní dňa 10.03.2014, na ostatných nárokoch uplatnených písomným podaním zo dňa 04.05.2009 netrval. Na predmetnom pojednávaní súd zároveň zastavil konanie o návrhu navrhovateľa v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti odporcovi zamestnať navrhovateľa na pôvodnom pracovnom mieste nasledujúci pracovný deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, keďže navrhovateľ zobrať návrh v tejto časti späť do zápisnice z pojednávania dňa 07.05.2009, súd o ňom nerozhodol a odporca vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu navrhovateľa v tejto časti.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní súdu dňa 16.04.2014 novo vymedzil obdobie, za ktoré navrhovateľ žiadal náhradu funkčného platu, ako od 01.04.2008 do 31.07.2013, pričom v písomne predloženom podaní datovanom 16.04.2014 uviedol, že navrhovateľ žiada odporcu zaviazat' na zaplatenie náhrady mzdy v sume 56.296,91 eur spolu s jednotlivo špecifikovanými úrokmi z omeškania a vo zvyšnej časti berie návrh späť. Písomným podaním zo dňa 23.04.2014 si navrhovateľ voči odporcovi uplatnil 1/ nárok na náhradu škody podľa § 192 ods. 1 a 2 Zákonníka práce v sume 1.279,48 eur a 2/ náhradu funkčného platu v sume spolu 54.979,35 eur za obdobie od 15.05.2008 do 30.07.2013, a preto v súvislosti so zaplatením náhrady funkčného platu v sume 38,08 eur zobrať navrhovateľ návrh späť.

Na pojednávaní súdu dňa 09.06.2014 právny zástupca navrhovateľa sumarizoval nároky, ktorých priznanie sa navrhovateľ domáhal v konaní, pričom zobral návrh späť v časti zaplatenia náhrady funkčného platu v sume 6.196,52 eur spolu s úrokom z omeškania vyčísleným jednotlivo v kalendárnom mesiaci z funkčného platu navrhovateľa počnúc od 09.09.2013 do zaplatenia, ako aj návrh v časti uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi náhradu funkčného platu vo výške 879,64 eur mesačne od 01.03.2014 do ukončenia pracovného pomeru s navrhovateľom, resp. do dňa umožnenia nástupu navrhovateľa do práce, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca s týmto čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľa vyslovil súhlas.

Keďže navrhovateľ výslovne žiadal zaviazat' odporcu titulom náhrady funkčného platu na zaplatenie sumy 54.979,35 eur spolu s jednotlivo vyčísleným úrokom z omeškania z každého mesačného funkčného platu, súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 09.06.2014 v prítomnosti účastníkov konania pripustil zmenu návrhu v požadovanom znení. Zároveň súd nepripustil zmenu návrhu, ktorým navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu titulom náhrady škody za obdobie od 01.04.2008 do 14.05.2008 sumu 1.279,48 eur, keďže dospel k záveru, že ide o nový nárok uplatňovaný v konaní, ktorého predmetom je nárok podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce súvisiaci s neplatným skončením pracovného pomeru a keďže tento nárok (na náhradu škody) by vyžadoval skúmanie iných (odlišných) predpokladov pre posúdenie jeho dôvodnosti, ktoré neboli doposiaľ predmetom dokazovania, neboli naplnené zákonné ustanovenia § 95 ods. 2 O.s.p. pre jeho pripustenie.

Vzhľadom na to, že pôvodne žiadal navrhovateľ titulom náhrady funkčného platu zaplatenie sumy 62.454,38 eur, na pojednávaní dňa 09.06.2014 zobral návrh späť len v časti zaplatenia sumy 6.196,52 eur, čo predstavuje nárok na zaplatenie sumy 56.257,86 eur (ako rozdiel 62.454,38 eur a 6.196,52 eur), pričom výslovne žiadal zaviazat' odporcu len na zaplatenie náhrady funkčného platu v sume 54.979,35 eur, súd posúdil úkon navrhovateľa podľa obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) ako späťvzatie návrhu na zaplatenie funkčného platu aj v časti zaplatenia sumy 1.278,51 eur (rozdiel medzi 56.257,86 eur a 54.979,35 eur), s ktorým späťvzatím odporca vyslovil na pojednávaní súdu súhlas.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 veta prvá O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Súd, rešpektujúc dispozičný úkon navrhovateľa, ktorým zobral 1/ návrh v časti zaplatenia náhrady funkčného platu v sume 6.196,52 eur spolu s úrokom z omeškania vyčísleným jednotlivo v kalendárnom mesiaci z funkčného platu navrhovateľa počnúc od 09.09.2013 do zaplatenia, 2/ návrh v časti uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi náhradu funkčného platu vo výške 879,64 eur mesačne od 01.03.2014 do ukončenia pracovného pomeru s navrhovateľom, resp. do dňa umožnenia nástupu navrhovateľa do práce do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj (podľa svojho obsahu) 3/návrh v časti zaplatenia náhrady funkčného platu v sume 1.278,51 eur, späť, s ktorým späťvzatím odporca prejavil súhlas, konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Predmetom konania tak ostal návrh navrhovateľa na zaplatenie náhrady funkčného platu za obdobie od 15.05.2008 do 30.07.2013 v celkovej sume 54.979,35 eur spolu s úrokom z omeškania vyčísleným jednotlivo v kalendárnom mesiaci z funkčného platu navrhovateľa počnúc od 09.06.2008 do zaplatenia.

Odporca na pojednávaní súdu dňa 16.04.2014 vzniesol námietku započítania nároku odporcu na zapltenie sumy cca 6.157 eur voči nároku navrhovateľa na náhradu funkčného platu, ktorú upresnil písomným podaním zo dňa 16.04.2014. Finančná čiastka špecifikovaná na 6.157,47 eur bola navrhovateľovi vyplatená v mesiaci marec 2008 ako súhrn odstupného a odchodného podľa ustanovení Zákonníka práce a podnikovej kolektívnej zmluvy pre zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme na rok 2007 (ďalej len "kolektívna zmluva"), pričom pozostávala zo sumy 1/ 3.518,55 eur ako odstupného vo výške 3-násobku priemerného mesačného zárobku navrhovateľa podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce a funkčného platu, na ktorý navrhovateľovi vznikol nárok podľa článku 5, bod 4 kolektívnej zmluvy a 2/ 2.638,92 eur ako odchodného v sume jeho priemerného mesačného zárobku podľa § 76 ods. 6 Zákonníka práce a dvojnásobku funkčného platu podľa článku 5, bod 5 kolektívnej zmluvy, keď funkčný plat navrhovateľa zodpovedal sume 879,64 eur. Odporca vyplatil navrhovateľovi finančnú čiastku 6.157,47 eur na základe dohody o skončení pracovného pomeru, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.05.2009, č.k. 25C 92/2008-251, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 8Co 296/2013, vyhlásená za neplatnú. Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, t.j. 30.07.2013, nastali potom okolnosti určujúce, že odstupné a odchodné bolo navrhovateľovi vyplatené bez právneho dôvodu. Preto kompenzačná pohľadávka odporcu v sume 6.157,47 eur nebola premlčaná, nakoľko všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť až dňom 30.07.2013. Pokiaľ išlo o navrhovateľom požadovanú náhradu funkčného platu, mal odporca za to, že mu táto nepatrí za celé požadované obdobie od 01.04.2008 do 30.07.2013, resp. 15.05.2008 do 30.07.2013, pričom odporca žiadal túto nepriznať nad rámec 9 mesiacov s poukazom na § 79 ods. 2 Zákonníka práce účinný do 31.12.2012, odvolávajúc sa pritom na znenie prechodných ustanovení Zákonníka práce, konkrétne na § 252i ods. 4 veta druhá. Podľa odporcu navrhovateľ netrval na svojom ďalšom zamestnávaní, ešte pred ukončením pracovného pomeru poberal takmer tri roky starobný dôchodok a z jeho vyjadrení v priebehu konania nevyplývalo, že by vyvíjal dostatočnú aktivitu pri hľadaní zamestnania, keď odmietol prijať zamestnanie alebo bol nečinný. Náhrada mzdy, resp. funkčného platu pritom nie je ekvivalentom funkčného platu a nemôže byť ani prostriedkom neprimeraného obohatenia sa. Odporca uviedol, že splatnosť funkčného platu bola dohodnutá na 9. deň kalendárneho mesiaca.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom podaní zo dňa 12.05.2014 potvrdil, že navrhovateľovi bola vyplatená čiastka 6.157,47 eur, pozostávajúca z odstupného vo výške 3.518,55 eur a odchodného vo výške 2.638,92 eur, pričom súhlasil i so splatnosťou funkčného platu najneskôr v 9. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Nestotožnil sa však s aplikáciou § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení do 31.12.2012 v spojení s § 252i ods. 4 veta druhá Zákonníka práce majúc za to, že na navrhovateľa dopadá ustanovenie § 252d Zákonníka práce, a preto jeho nároky z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 28.02.2010. Súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady funkčného platu nie je zákonom obmedzený v rozsahu obdobia, za ktoré náhradu priznáva, avšak v takom prípade môže nepriznať náhradu za čas presahujúci 12, a nie 9 mesiacov. Podľa právneho zástupcu navrhovateľa odporca zapríčinil predĺženie súdneho konania podaním odvolania voči rozsudku súdu prvého stupňa, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol až dňa 25.06.2013. Navrhovateľ preto nemohol nastúpiť do práce po dobu viac ako 5 rokov, čo malo za následok predĺženie doby, za ktorú si uplatnil nárok na náhradu funkčného platu. Navrhovateľ bol pritom počnúc od 11.06.2005 poberateľom predčasného starobného dôchodku. Vo vzťahu ku kompenzačnej námietke odporcu právny zástupca navrhovateľa vzniesol námietku jej premlčania. Mal za to, že čiastka 6.157,47 eur bola navrhovateľovi vyplatená na základe dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.03.2008, ktorá bola súdmi určená za neplatnú, a preto predstavuje bezdôvodné obohatenie navrhovateľa v zmysle § 222 ods. 1 Zákonníka práce, podliehajúce premlčaniu podľa § 100 Občianskeho zákonníka v spojení s § 222 ods. 6 Zákonníka práce. V čase podania návrhu na začatie konania navrhovateľovi muselo byť jasné, že finančná čiastka odstupného a odchodného mu bola vyplatená neprávom, resp. omylom, preto premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť najneskôr prvý deň po podaní žaloby na súd dňa 29.05.2008 a táto uplynula dňa 30.05.2011. Vzhľadom na to, že odporca si neuplatnil nárok na vrátenie sumy 6.157,47 eur prostredníctvom súdu, ani nežiadal tento nárok započítať voči nároku navrhovateľa na náhradu funkčného platu počas plynutia premlčacej doby, mal právny zástupca navrhovateľa za to, že jeho nárok je premlčaný.

Súd doplnil vo veci dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľa, oboznámil sa s listinnými dôkazmi relevantnými v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu funkčného platu navrhovateľa, oboznámil

sa aj s prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa a splnomocneného zástupcu odporcu, ich písomnými vyjadreniami a s ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ po podpísaní dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.03.2008, listom zo dňa 15.05.2008 oznámil odporcovi, že má za to, že predmetná dohoda bola uzatvorená v rozpore s § 15 Zákonníka práce, ako aj ďalšími právnymi predpismi, a preto žiadal, aby ho odporca ďalej zamestnával. Predmetný list odporca prevzal dňa 16.05.2008.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi doplnil, že má vysokoškolské vzdelanie a u odporcu vykonával prácu podľa pracovnej nájmy zo dňa 20.09.2007. Z jej obsahu vyplýva, že zabezpečoval riešenie zložitej právnej agendy vo viacerých oblastiach práva, vrátane zastupovania štátu v právnych sporoch, analyzoval právne problémy a vypracovával odborné stanoviská v oblasti majetkovo právnych, obchodno- právnych a občiansko- právnych vzťahov, s návrhmi na ich riešenie pre potreby jednotlivých odborných útvarov ministerstva, vypracovával podklady a stanoviská pri tvorbe všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj interných predpisov ministerstva, posudzoval po právnej stránke zmluvy a dohody uzatvárané ministerstvom a viedol ich centrálny register, vykonával koordinačnú činnosť pri príprave zmluvných vzťahov s odbornými útvarmi ministerstva, zabezpečoval dohľadáciu, konzultačnú a poradenskú činnosť vo svojej pôsobnosti, spolupracoval pri zastupovaní ministerstva pred súdmi s prokuratúrami, orgánmi činnými v trestnom konaní , ako aj inými orgánmi štátnej správy a plnil i ďalšie úlohy podľa pokynov riaditeľa odboru. Po uzavretí dohody o skončení pracovného pomeru dňa 19.03.2008 ostal nezamestnaný, pričom nebol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, keďže bol poberateľom predčasného starobného dôchodku. Navrhovateľ sa snažil nájsť si prácu, ale vzhľadom na svoj vek bol buď odmietnutý alebo vzhľadom na nedostatočné finančné ohodnotenie prácu odmietol i sám. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu funkčného platu v celom rozsahu sa pridržiaval vyjadrení svojho právneho zástupcu, pričom doplnil, že oficiálnym dňom výplaty funkčného platu bol deviaty kalendárny deň, podľa oznámenia o doplnení náležitostí pracovnej zmluvy zo dňa 25.03.2002. Z tohto oznámenia pritom vyplýva, že jeho obsahom boli náležitosti, o ktoré bola doplnená pracovná zmluva navrhovateľa zo dňa 09.05.2000, a to pracovný čas, výmera dovolenky, dĺžka výpovednej doby a výplatný termín na 9. deň kalendárneho mesiaca.

Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 20.12.2007, č. 6650/2007-1.7 súd zistil, že s účinnosťou od 01.01.2008 navrhovateľovi patril funkčný plat v sume 879,64 eur (26.500,-Sk).

Podľa mzdového listu navrhovateľa za rok 2008 obdržal navrhovateľ v mesiaci marec 2008 okrem funkčného platu v sume 879,64 eur, titulom odstupného a odchodného sumu 6.157,47 eur (185.500,-Sk).

Podľa § 3 ods. 1 Zákonníka práce pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa spravujú týmto zákonom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 252d ods. 1 Zákonníka práce ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. marcom 2010. Právne úkony urobené pred 1. marcom 2010 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 28. februára 2010.

Podľa § 252g ods. 1 Zákonníka práce ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce k zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá

na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme (ďalej len "zákon č. 553/2003 Z.z."), ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku alebo o priemernej mzde, je ním funkčný plat podľa § 4 ods. 4, plat pri výkone inej práce alebo funkčný plat podľa § 30 ods. 3 priznaný zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 553/2003 Z.z. funkčný plat na účely tohto zákona je súčet tarifného platu, zvýšenia tarifného platu podľa § 7 ods. 7 a príplatkov určených mesačnou sumou podľa odseku 1 písm. b) až h). Funkčným platom je aj plat pri vykonávaní inej práce alebo funkčný plat poskytovaný podľa § 30 ods. 3.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v uplatňovanej sume je čiastočne dôvodný.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ bol zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, žiadal náhradu funkčného platu za obdobie od 15.05.2008 ako dňa, kedy mal odporcovi písomne oznámiť, že dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.03.2008 považuje za neplatnú a trvá na ďalšom zamestnávaní, do 30.07.2013, v ktorý deň nadobudol právoplatnosť medzitimný rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.05.2009, č.k. 25C 92/2008-49, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 8Co 296/2013, ktorým súd určil za neplatnú dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.03.2008.

Navrhovateľ si tak v konaní uplatňoval nárok na náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru súladný s § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ktorý sa použije primerane (§ 3 ods. 1 Zákonníka práce). Pokiaľ išlo o relevantné obdobie, za ktoré mu vznikol nárok na náhradu funkčného platu z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že oznámenie, že trvá na tom, aby ho odporca ďalej zamestnával po uzavretí dohody o skončení pracovného pomeru navrhovateľ uskutočnil listom zo dňa 15.05.2008, ktorý odporca prevzal dňa 16.05.2008. Dátum 16.05.2008 treba preto považovať za rozhodný pre počiatok obdobia, za ktoré je navrhovateľ oprávnený požadovať od odporcu náhradu funkčného platu; rozsah nároku na náhradu mzdy/funkčného platu závisí totiž od toho, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie, aby ho ďalej zamestnával (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 269/2007). V zmysle ustálenej judikatúry potom nárok na náhradu funkčného platu patrí navrhovateľovi, pri splnení zákonných predpokladov, len do právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o tom, že skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, t.j. tu odporcu je neplatné; v danej veci je týmto dňom 30.07.2013 (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 23.12.1975, evidovaný ako 4 Cz 42/75).

Odporca s požiadavkou navrhovateľa na náhradu funkčného platu za celé uplatnené obdobie, t.j. od 16.05.2008 do 30.07.2013, nesúhlasil a žiadal nepriznať navrhovateľovi náhradu presahujúcu 9 mesiacov v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce, v spojení s § 252i ods. 4 Zákonníka práce.

Podľa § 252i ods. 4 Zákonníka práce výpoveď daná zamestnávateľom zamestnancovi pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012. Dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou odporcu, keď mal za to, že na daný prípad nedopadá aplikácia § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení do 31.12.2012, ktorá umožňuje súdu priznať len náhradu funkčného platu za obdobie 9 mesiacov, a to vzhľadom na § 252i ods. 4 Zákonníka práce. Dôvodom je skutočnosť, že okolnosť zakladajúca nárok navrhovateľa na náhradu funkčného platu nastala 16.05.2008 (navrhovateľ odporcovi oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní - pozn. súdu), preto sa na náhradu funkčného platu vzťahuje § 79 ods. 2 Zákonníka v znení do 28.02.2010, resp. do 31.08.2011, a to s poukazom na ustanovenie § 252g ods. 1 a § 252d ods. 1 Zákonníka, ktorý sa aplikuje primerane (§ 3 ods. 1 Zákonníka práce). V jeho zmysle, ak celkový čas, za ktorý by sa mala navrhovateľovi poskytnúť náhrada funkčného platu presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa, t.j. odporcu, povinnosť nahradiť funkčný plat za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu vôbec nepriznať.

Po vykonaní dokazovania sa súd stotožnil s požiadavkou odporcu a pristúpil ku kráteniu náhrady funkčného platu navrhovateľa, keď priznal navrhovateľovi náhradu funkčného platu len za obdobie 12 mesiacov neplatného skončenia pracovného pomeru. Pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady nad zákonom stanovenú hranicu (nad 12 mesiacov) prihliadal pritom na to, že navrhovateľ bol poberateľom predčasného starobného dôchodku, a to počnúc od 11.06.2005, kedy mu bol tento dôchodok priznaný v sume 401,28 eur (12.089,-Sk), pričom ako sám uviedol, funkčný plat od odporcu považoval za určité "prilepšenie". Zároveň, hoci ukončil vysokoškolské štúdium v odbore právo a vo svojej výpovedi uviedol, že po uzavretí dohody zo dňa 19.03.2008 sa snažil nájsť si prácu v odbore, ale túto sa mu nepodarilo zabezpečiť, ním tvrdené okolnosti nijako a ničím nepreukázal. Súd pritom nemohol prehliadnuť ani tie vyjadrenia navrhovateľa o tom, že dôvodom, pre ktorý sa mu nepodarilo zamestnať sa bol nielen jeho vek, ale i to, že dobrovoľne odmietol nastúpiť na potenciálne pracovné miesta, pretože tieto nepovažoval za dostatočne finančne ohodnotené.

Zohľadniac vyššie opísané skutočnosti súd nepriznal navrhovateľovi náhradu funkčného platu za obdobie presahujúce 12 mesiacov od oznámenia odporcovi, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával. Bolo by zároveň neprimerané a nespravodlivé žiadať odporcu, aby za daného stavu vyplatil navrhovateľovi náhradu funkčného platu za celé požadované obdobie.

Pri výpočte náhrady funkčného platu patriacej navrhovateľovi v období od 16.05.2008 do 16.05.2009 (§ 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení do 28.02.2010) súd aplikoval ustanovenia zákona č. 553/2003 Z.z., konkrétne § 29 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 4 predmetného zákona, keďže navrhovateľ bol odmeňovaný v zmysle tohto zákona (§ 1 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z.z. v spojení s § 3 ods. 1 Zákonníka práce). Mal pritom za to, že funkčný plat navrhovateľa k rozhodnému dátumu bol určený Oznámením o výške a zložení funkčného platu zo dňa 20.12.2007, č. 6650/2007-1.7, v sume 879,64 eur, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Navrhovateľovi potom patrí náhrada funkčného platu :

za obdobie od 16.05.2008 do 31.05.2008 v sume 483,78 eur, keď v mesiaci máj 2008 je 20 pracovných dní, potom na jeden pracovný deň pripadá suma á 43,98 eur x 11 pracovných dní za určené obdobie, t.j. 11x 43,98 eur,

za obdobie od 01.06.2008 do 30.04.2009 v sume 9.676,04 eur, t.j. za obdobie 11 kalendárnych mesiacov, pri náhrade á 879,64 eur mesačne, potom v danom období 11x 879,64 eur,

za obdobie od 01.05.2009 do 16.05.2009 v sume 395,82 eur, za 9 pracovných dní, t.j. 9x 43,98 eur,

celkovo 10.555,64 eur, ktorú sumu súd priznal navrhovateľovi titulom náhrady funkčného platu pri neplatnom skončení pracovného pomeru. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pri posúdení dôvodnosti nároku navrhovateľa na náhradu funkčného platu sa súd zaoberal i obranou odporcu a ním uplatnenou kompenzačnou námietkou, keď odporca žiadal započítať voči nároku navrhovateľa na náhradu funkčného platu pohľadávku v sume 6.157,47 eur z titulu vyplateného odstúpného a odchodného pri uzavretí dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.03.2008, ktorej neplatnosť bola vyslovená rozhodnutiami tak okresného, ako aj krajského súdu. Medzi účastníkmi konania pritom nebolo sporné, že pohľadávka odporcu v sume 6.157,47 eur pozostávala zo sumy 1/

3.518,55 eur ako odstupného vo výške 3-násobku priemerného mesačného zárobku navrhovateľa podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce a funkčného platu, na ktorý navrhovateľovi vznikol nárok podľa článku 5, bod 4 kolektívnej zmluvy a 2/ 2.638,92 eur ako odchodného v sume jeho priemerného mesačného zárobku podľa § 76 ods. 6 Zákonníka práce a dvojnásobku funkčného platu podľa článku 5, bod 5 kolektívnej zmluvy, pri funkčnom plate navrhovateľa v sume 879,64 eur. Predmetná finančná čiastka bola navrhovateľovi vyplatená v mesiaci marec 2008, ktorú okolnosť navrhovateľ nerozporoval.

Podľa § 1 ods. 1 Zákonníka práce tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Súd je toho názoru, že pohľadávku odporcu, uplatnenú ako tzv. kompenzačná námietka, nemožno započítať voči pohľadávke navrhovateľa na náhradu funkčného platu z titulu neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Vychádzal pritom z toho, že navrhovateľ žiadal o priznanie náhrady funkčného platu, ktorý nárok je upravený v druhej časti Zákonníka práce, označenej ako Pracovný pomer. Zákonník práce, ako právny predpis upravujúci individuálne pracovnoprávne vzťahy medzi zamestnancom a zamestnávateľom nepozná inštitút započítania, ktorého právna úprava je obsiahnutá v ôsmej časti zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, s názvom Záväzkové právo, v ustanoveniach § 580 a nasl., ako jeden zo spôsobov zániku záväzkov. Vychádzajúc z ustanovenia § 1 ods. 4 Zákonníka práce, vzťahujú sa na právne vzťahy upravené Zákonníkom práce len všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. tie, ktorých úprava je zakotvená v prvej časti Občianskeho zákonníka, a teda nie ustanovenia spadajúce pod ôsmu časť Občianskeho zákonníka. Tento názor súdu našiel svoje vyjadrenie i v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 5/2010.

Vzhľadom na to, že odporca nemohol uplatniť započítanie svojej pohľadávky v sume 6.157,47 eur voči pohľadávke navrhovateľa na náhradu funkčného platu, nepovažoval súd za potrebné bližšie sa zaoberať námietkou premlčania pohľadávky odporcu vznesenou zo strany navrhovateľa; jej dôvodnosť by súd skúmal dospejúc k záveru o dôvodnosti tejto obrany odporcu.

Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.2008) výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.01.2009) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd priznal navrhovateľovi spolu s istinou i príslušenstvo, a to úroky z omeškania zo základu - jednotlivo splatného funkčného platu navrhovateľa v tom ktorom kalendárnom mesiaci, keď z Oznámenia o doplnení náležitostí pracovnej zmluvy zo dňa 25.03.2002 a zhodného tvrdenia účastníkov konania mal za preukázané, že výplatný termín pripadal na 9. deň kalendárneho mesiaca, ktoré dojednanie malo prednosť pred ustanovením Zákonníka práce o splatnosti funkčného platu pozadu za mesačné obdobie. Odporca sa preto dostal do omeškania s jednotlivou úhradou mesačného funkčného platu navrhovateľa počnúc vždy od 10 - toho dňa kalendárneho mesiaca. Súd pritom rešpektoval ustálenú súdnu judikatúru, podľa ktorej, zamestnanec, ktorému v rámci konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru prislúcha aj nárok na náhradu mzdy z tohto neplatného skončenia pracovného pomeru má na túto náhradu mzdy nárok v prípade, že dôjde k rozhodnutiu o neplatnom skončení pracovného pomeru. Pre náhradu mzdy potom platí v zmysle § 129 a nasl. Zákonníka práce, mesačná splatnosť mzdy. Splatnosť náhrady je teda stanovená právnym predpisom, resp. kolektívnou zmluvou a pod. a rozsudok súdu priznávajúci náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru má len deklaratórnu povahu, t.j. potvrdzuje už jestvujúce hmotné práva a povinnosti (priznaním náhrady mzdy sa nekonštituuje žiadny nový právny stav, ale hmotnoprávnemu vzťahu sa iba dodáva kvalita vykonateľného práva (k tomu rozhodnutie NS SR, sp. zn. 1 Cdo 116/2008).

Súd nepriznal navrhovateľovi úroky z omeškania z funkčného platu, na náhradu ktorého mu nevznikol nárok podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, t.j. za obdobie presahujúce 16.máj 2009, pričom pri úroku z omeškania za 1/mesiac máj 2008 vychádzal zo základu, a to sumy 479,81 eur, keď nemohol prekročiť návrh navrhovateľa (§ 153 ods. 2 O.s.p.), hoci by mu vznikol nárok zo základu 483,78 eur a 2/ mesiac máj 2009 vychádzal zo základu - sumy 395,82 eur, ktorá mu patrila, a nie 879,64 eur, ako žiadal priznať navrhovateľ a vo zvyšnej časti súd nárok navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Výšku úroku z omeškania súd považoval za súladnú s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ku konkrétnemu dňu omeškania, pričom zároveň rešpektoval (§ 153 ods. 2 O.s.p.), že navrhovateľ žiadal priznať úrok z omeškania z funkčného platu za príslušný kalendárny mesiac až od nasledujúceho kalendárneho mesiaca, od 9 - toho dňa, hoci v zmysle Oznámenia o doplnení náležitostí pracovnej zmluvy zo dňa 25.03.2002 sa stal funkčný plat navrhovateľa splatným už na 9. deň kalendárneho mesiaca.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd nerozhodol o trovách konania, ktoré rozhodnutie si s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil až na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno

odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Bratislave, 9. júna 2014
Skotnická

sudkyňa

Mgr. Patricia

Za správnosť: